

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

962 - Αραβοβυζαντινοί Πόλεμοι: Υπό τη διοίκηση του μετέπειτα αυτοκράτορα Νικηφόρου Β΄ Φωκά, τα βυζαντινά στρατεύματα εισβάλλουν στο Χαλέπι.

1876 - Πρώτη ημέρα της Διάσκεψης της Κωνσταντινούπολης για τις πολιτικές μεταρρυθμίσεις στα Βαλκάνια.

1913 - Ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Γούντροου Ουίλσον υπογράφει νόμο με τον οποίο ιδρύεται η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ.

1941 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Μετά από 15 ημέρες συγκρούσεων, ο Αυτοκρατορικός Ιαπωνικός Στρατός καταλαμβάνει τη νήσο Ουέικ.

1948 - Επτά Ιάπωνες στρατιωτικοί και πολιτικοί ηγέτες που καταδικάστηκαν για εγκλήματα πολέμου εκτελούνται στο Τόκιο από τις συμμαχικές αρχές κατοχής.

1960 - Εκατό μέλη της Εθνικής Κοινωνικής Οργάνωσης Φοιτητών (ΕΚΟΦ) καταστρέφουν τα γραφεία της εφημερίδας Μακεδονία στη Θεσσαλονίκη.

1967 - Παραδίδεται το σχέδιο Συντάγματος του Γεωργίου Παπαδόπουλου. Το σχετικό δημοψήφισμα θα διεξαχθεί μεταξύ της 21ης Απριλίου και της 15ης Σεπτεμβρίου 1968.

1970 - Ο Βόρειος Πύργος του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου στο Μανχάταν της Νέας Υόρκης φτάνει σε ύψος τα 417 μέτρα και γίνεται το ψηλότερο κτίριο στον κόσμο.

1972 - Σεισμός μεγέθους 6,2 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ χτυπά την πρωτεύουσα της Νικαράγουας Μανάγουα σκοτώνοντας περίπου 20.000 κατοίκους.

1975 - Η Επαναστατική Οργάνωση 17 Νοέμβρη δολοφονεί τον σταθμάρχη της CIA στην Αθήνα Ρίτσαρντ Γουέλς.

1990 - Σε δημοψήφισμα στη Σλοβενία, το 88,5% του συνολικού εκλογικού σώματος της Σλοβενίας ψηφίζει υπέρ της ανεξαρτησίας από τη Γιουγκοσλαβία.

Γεννήσεις

1790 - Ζαν-Φρανσουά Σαμπολιόν, Γάλλος λόγιος και φιλόλογος

1887 - Αναστάσιος Ορλάνδος, Έλληνας αρχιτέκτονας

1901 - Θράσος Καστανάκης, Έλληνας συγγραφέας

1902 - Αντίοχος Ευαγγελάτος, Έλληνας συνθέτης

1908 - Παντελής Ζερβός, Έλληνας ηθοποιός

1918 - Χέλμουτ Σμιτ, Γερμανός πολιτικός

1928 - Χρόνης Αηδονίδης, Έλληνας τραγουδιστής

1933 - Ιωάννης Κουτσογιάννης, Έλληνας στρατιωτικός

1988 - Θωμαή Απέργη, Ελληνίδα τραγουδίστρια

Θάνατοι

1384 - Θωμάς Β΄ Πρελούμπος, δεσπότης της Ηπείρου

1709 - Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος (ο εξ απορρήτων), Έλληνας διπλωμάτης

1943 - Δημήτρης Γληνός, Έλληνας εκπαιδευτικός και συγγραφέας

1953 - Λαβρέντι Μπέρια, Σοβιετικός πολιτικός

2001 - Δημήτριος Ομπολένσκυ, Ρώσος ιστορικός

2013 - Χρύσα, Ελληνίδα γλύπτρια

2013 - Μιχαήλ Καλάσνικωφ, Ρώσος στρατιωτικός και σχεδιαστής όπλων

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Η ξένη προστασία και η Ελλάδα (23)

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Οι Άγγλοι που είναι γνωστοί για το φλεγματικό τους χιούμορ, δεν δίσταζαν να «επαινούν» τους Έλληνες τότε με υποτιμητικούς τίτλους, όπως ο πολύ μεγάλος φιλέλληνας Λούδ-Τζώρτζ, ο οποίος μας αποκαλούσε «Στρατό μισθοφόρων δίχως μισθούς» !!!

Η εκστρατεία στην Ουκρανία

Το 2022 ήταν χρονιά αφιερωμένη στην ενθύμηση της Μικρασιατικής Εκστρατείας, την ήττα του ελληνικού στρατού, το κάψιμο της Σμύρνης, τις κακουχίες του πληθυσμού και τον εκπατρισμό στην Ελλάδα που δεν υποδέχθηκε τους μικρασιάτες πρόσφυγες με ανοιχτές αγκαλιές.

Σε τέτοιες ιστορικές αναφορές δεν αναζητάμε συνήθως τις βαθύτερες αιτίες. Δεν απαντάμε στο ερώτημα γιατί η Ελλάδα πριν και μετά τη «Μικρασιατική Καταστροφή» βρέθηκε επανειλημμένως προδομένη από τους συμμάχους της. Η μελέτη των γεγονότων τότε, δείχνει ότι η Μικρασιατική Εκστρατεία αποτέλεσε συνέχει της πάγιας τακτικής των συμμάχων μας, να χρησιμοποιούν τον ελληνικό στρατό μισθοφορικά. Τον χρησιμοποιούσαν στις αρχές του 1919 στην Ουκρανία, τον χρησιμοποιούσαν στη Μικρά Ασία, και μετά μέχρι σήμερα σε πλείστες άλλες περιπτώσεις στο ρόλο που έχουν αναλάβει του παγκόσμιου χωροφύλακα. Όπως σήμερα η Αμερική απαιτεί από τους συμμάχους της, να στέλνουν πολεμικό υλικό, χρήματα εκπαιδευτές και μισθοφόρους στην Ουκρανία προκειμένου να πετύχει τα δικά της γεωπολιτικά συμφέροντα, έτσι και τότε, πέντε μήνες πριν την Μικρασιατική Εκστρατεία η Αγγλία μας πίεζε να στείλουμε στρατό στην Ουκρανία για να επανέλθει η μοναρχία στη Ρωσία. Οι Άγγλοι που είναι γνωστοί για το φλεγματικό τους χιούμορ, δεν δίσταζαν να «επαινούν» τους Έλληνες τότε με υποτιμητικούς τίτλους, όπως ο πολύ μεγάλος φιλέλληνας Λούδ-Τζώρτζ, ο οποίος μας αποκαλούσε «Στρατό μισθοφόρων δίχως μισθούς» !!!

Μελετώντας τα απομνημονεύματα που δημοσίευσαν οι Έλληνες αξιωματικοί και απλοί φαντάροι από την εισβολή στην Ουκρανία, ερχόμαστε σε επαφή με την αντίληψη που είχαν για τον πόλεμο, για τους φίλους εκεί, αλλά και για τους αντιπάλους, και πως τις σχημάτιζαν, ιδίως για τους τελευταίους με τους οποίους έρχονταν συνήθως σε επαφή κάτω από οριακές μόνο συνθήκες. Επίσης βλέπουμε ότι υπήρχε διαφορά στις αντιλήψεις μεταξύ των αξιωματικών και των απλών φαντάρων. Οι φαντάροι πιο περιορισμένοι στους στρατώνες, επιστρατευμένοι υποχρεωτικά και χωρίς απολαβές, κάνουν κρίσεις αρνητικές για τους αξιωματικούς. Οι τελευταίοι πάλι, είναι εθελοντές, έχουν απολαβές χίλιες δραχμές το μήνα και κοινωνική ζωή έξω από τους στρατώνες στα σαλόνια, τα θέατρα και τα ζαχαροπλαστεία της ανώτερης ρωσικής κοινωνίας που λόγω

του εμφυλίου είχαν καταφύγει στην Οδησό. Το κενό πληροφόρησης για το τι συμβαίνει στη ρωσική κοινωνία και στα μέτωπα του εμφυλίου πολέμου, το παίρνουν οι έλληνες αξιωματικοί από αυτόν τον κόσμο των σαλονιών. Έτσι αβασάνιστα μεταφτεύουν συχνά στις αναλύσεις τους τα ερμηνευτικά σχήματα για τη φύση της επανάστασης και το σοβιετικό καθεστώς. Ο Νεόκοσμος (Γρηγοριάδης) στο βιβλίο του «Ο Στρατός μας στα Ξένα» γράφει τα έξης: «Μαθαίνουμε πως όλο το μπολσεβίκικο κίνημα της Ρωσίας έχει λυσοσώδεις πράκτορες τους Εβραίους της Ρωσίας». Τέτοιες γενικευτικές κρίσεις μπολιάζονταν με τον θρησκευτικό ρατσισμό των χριστιανών κατά των Εβραίων, για να παρουσιάζεται η Ρωσική επανάσταση ως εβραϊκή πλεκτάνη. Την διαπίστωση αυτή την επισφραγίζει υπηρεσιακή αναφορά του έλληνα αξιωματικού όταν σε μια ανακωχή, έρχεται σε επαφή με το σοβιέτ της περιοχής και διαπιστώνει πως όλοι εκεί πέρα: ένας ράφτης, δύο κουρείς, ένας εργάτης τραμ και δύο του ναυστάθμου, είναι όλοι Εβραίοι. «Εβραίες φανατικές μπολσεβίκες» είναι, σύμφωνα με τους πληροφοριοδότες του, και οι «βαμμένες, ακαλαίσθητα ντυμένες και μάλλον μελαχρινές» φιλενάδες των Γάλλων στρατιωτικών, που έχουν αποστολή «να κάνουν προπαγάνδα στους συμμάχους». Κάποιος άλλος αξιωματικός, ο στρατηγός Νίτερ σκιαγραφεί την αντίθεση φίλων-εχθρών με καθαρά κοινωνικούς όρους. Γράφει «Πολυτέλεια αφάνταστος και στυγνή δυστυχία. Αι αίθουσαι των θεάτρων, των κινηματογράφων, των χοροδιδασκαλείων υπερπλήρεις κόσμου, και περιδέραια αξίας χιλιάδων ρουβλίων κοσμούν τους τραχήλους εξώμων κυριών». Την ίδια στιγμή, «η έλλειψις ειδών πρώτης ανάγκης και ιδία η σπάνις άρτου έθετεν εις αναβρασμόν τον εργατικόν κόσμον, όστις εξήτει αφορμήν προς εξέγερσιν». Ένας άλλος αξιωματικός, ο κυβερνήτης του αντιτορπιλικού «Πάνθηρ» Ιωάννης Γιαννικώστας, σε επιστολή προς τη γυναίκα του περιγράφει ως εξής την πολιτική κατάσταση στη Σεβαστούπολη: «...ο κόσμος είναι μάλλον Μπολσεβίκος, δηλαδή εις άκρον δημοκρατικός μεταπίπτοντας εις αναρχίαν». Σε άλλη επιστολή χαρακτηρίζει τους ντόπιους Έλληνες ότι δεν έχουν τρόπους! Και εννοεί ότι δεν κρατάνε τις διακρίσεις τάξης, φύλλου, ηλικίας και θέσης κοινωνικής. «Επόμενον είναι λοιπόν –γράφει– πως ευρισκόμεθα προ εκπλήξεων κωμικών, όπως όταν μια οικοδέσποινα τον έβαλε να πάρει το τσάι του –κοτζάμ πλοίαρχος– μαζί με τους υπαξιωματικούς.

Την άλλη Παρασκευή η συνέχεια.